

EU Industry Review

ปีที่ 11 ฉบับที่ 5 ประจำเดือนพฤษภาคม 2567

สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมในต่างประเทศ ประจำกรุงเวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย

กฎหมายใหม่ของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับการส่งออกของเสียมีผลบังคับใช้แล้ว

สหภาพยุโรปจัดการกับอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมที่ร้ายแรงผ่านการใช้กฎหมายอาญา

The European Green Deal

อนาคตของเทคโนโลยีนิวเคลียร์: แนวโน้มสำคัญ ภัยคุกคาม และโอกาส

คณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปได้รับรองข้อบังคับ Euro 7 เพื่อจำกัดการปล่อยมลพิษสำหรับรถยนต์ รถตู้ และรถบรรทุก

#WaterWiseEU: EU Ecolabel ช่วยลดการสิ้นเปลืองน้ำและมลพิษได้อย่างไร

European Green Deal ของคณะกรรมการบริหารยุโรปเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่?

สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมในต่างประเทศ ประจำกรุงเวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย

Email: thaiind.vienna@gmail.com

Website: <http://thaiindustrialoffice.wordpress.com>

Facebook: <https://www.facebook.com/thaiindustrialVienna>

บทความประจำเดือน

- กฎหมายใหม่ของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับการส่งออกของเสียมีผลบังคับใช้แล้ว
- สหภาพยุโรปจัดการกับอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมที่ร้ายแรงผ่านการใช้กฎหมายอาญา
- อนาคตของเทคโนโลยีนิวเคลียร์: แนวโน้มสำคัญ ภัยคุกคาม และโอกาส
- คณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปได้รับรองข้อบังคับ Euro 7 เพื่อจำกัดการปล่อยมลพิษสำหรับรถยนต์ รถตู้ และรถบรรทุก
- #WaterWiseEU: EU Ecolabel ช่วยลดการสิ้นเปลืองน้ำและมลพิษได้อย่างไร
- European Green Deal ของคณะกรรมการยุโรปเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่?

EU-Industry Review เป็นพื้นที่เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลหรือข่าวสารเกี่ยวกับอุตสาหกรรมในสหภาพยุโรปและข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นประโยชน์หรืออาจมีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมของไทย ทั้งการผลิตและการส่งออก เช่น ภาวะการผลิต นวัตกรรมหรือเทคโนโลยี นโยบายกฎหมายและกฎระเบียบ มาตรการหรือมาตรฐานต่าง ๆ สำหรับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน นักลงทุน และผู้สนใจทั่วไป

EU-Industry Review จัดทำในรูปแบบจดหมายข่าวรายเดือนและเผยแพร่ในเว็บไซต์และเฟสบุ๊กของสำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมในต่างประเทศ ประจำกรุงเวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย

ดร. กนกวรรณ โกมลวีระเกตุ
อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายอุตสาหกรรม)
ที่ปรึกษาและบรรณาธิการ

สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมในต่างประเทศ ประจำกรุงเวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย

Office of Industrial Affairs

Email: thaiind.vienna@gmail.com

Royal Thai Embassy Vienna

Website: <http://thaiindustrialoffice.wordpress.com>

Cottagegasse 48, 1180 Vienna, Austria

Facebook: <https://www.facebook.com/thaiindustrialVienna>

Tel: +43(1) 478 5205 Fax: +43(1) 478907

1

กฎหมายใหม่ของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับการส่งออกของเสียมีผลบังคับใช้แล้ว

สาระสำคัญ

- การส่งออกของเสียจากสหภาพยุโรปไปยังประเทศนอกสหภาพยุโรปเพิ่มขึ้น 72% ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ในปี 2566 มีของเสียส่งออกจากสหภาพยุโรปเป็นปริมาณ 35 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 18.5 พันล้านยูโร โดยพบว่า 49% ของของเสียที่ส่งออกจากสหภาพยุโรปไปยังประเทศที่ไม่ใช่ OECD
- กฎระเบียบการจัดส่งของเสียฉบับใหม่กำหนดกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดยิ่งขึ้นในการส่งออกของเสียไปยังประเทศนอกสหภาพยุโรปเพื่อให้แน่ใจว่าของเสียที่ส่งออกไปได้รับการบำบัดด้วยวิธีที่ยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มการตรวจสอบย้อนกลับและอำนวยความสะดวกในการส่งออกของเสียเพื่อการรีไซเคิลหรือนำมาใช้ซ้ำในสหภาพยุโรป และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบังคับใช้เพื่อป้องกันการส่งออกของเสียที่ผิดกฎหมาย

ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา การส่งออกของเสียจากสหภาพยุโรปไปยังประเทศนอกสหภาพยุโรป เพิ่มขึ้นถึง 72% กฎระเบียบใหม่เกี่ยวกับการส่งออกของเสียจากสหภาพยุโรปมีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ 20 พฤษภาคม 2567 จัดทำขึ้นเพื่อให้แน่ใจว่าสหภาพยุโรปจะรับผิดชอบต่อของเสียของตนมากขึ้น ครอบคลุมการขนส่งของเสียทั้งภายในและภายนอกสหภาพยุโรป เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

กฎระเบียบการจัดส่งของเสียฉบับใหม่ของสหภาพยุโรป มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- กำหนดกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดยิ่งขึ้นในการส่งออกของเสียไปยังประเทศนอกสหภาพยุโรปเพื่อให้แน่ใจว่าของเสียที่ส่งออกไปได้รับการบำบัดด้วยวิธีที่ยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อม
- เพิ่มการตรวจสอบย้อนกลับและอำนวยความสะดวกในการส่งออกของเสียเพื่อการรีไซเคิลหรือนำมาใช้ซ้ำในสหภาพยุโรปซึ่งจะช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียน
- เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันการส่งออกของเสียที่ผิดกฎหมายที่เกิดขึ้นภายในสหภาพยุโรปเอง และการส่งออกของเสียจากสหภาพยุโรปไปยังประเทศที่สาม

การควบคุมการส่งออกของเสียที่เข้มงวดยิ่งขึ้น

การส่งออกของเสียจากสหภาพยุโรปไปยังประเทศนอกสหภาพยุโรปเพิ่มขึ้น 72% ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ในปี 2566 มีของเสียส่งออกจากสหภาพยุโรปเป็นปริมาณ 35 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 18.5 พันล้านยูโร โดยพบว่า 49% ของของเสียที่ส่งออกจากสหภาพยุโรปไปยังประเทศที่ไม่ใช่ OECD (non-OECD countries) ซึ่งตุรกีเป็นประเทศปลายทางหลักที่รับของเสียจากสหภาพยุโรป

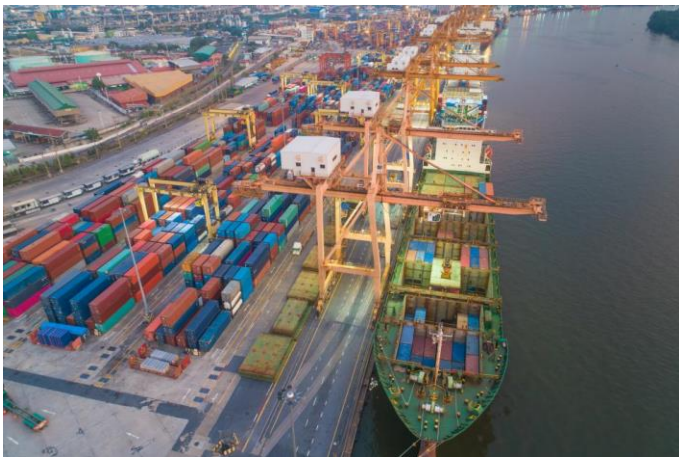
ภายใต้กฎระเบียบใหม่ การส่งออกของเสียของสหภาพยุโรปไปยังประเทศที่ไม่ใช่ OECD จะได้รับอนุญาตก็ต่อเมื่อประเทศเหล่านี้แจ้งให้คณะกรรมการการยุโรปทราบว่าพวกเขาเต็มใจที่จะนำเข้าของเสียและแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีความสามารถในการจัดการของเสียในลักษณะที่ยั่งยืน ข้อกำหนดใหม่เหล่านี้จะมีผลตั้งแต่

วันที่ 21 พฤษภาคม 2570

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงปัญหาระดับโลกที่เกี่ยวข้องกับปริมาณขยะพลาสติกที่เพิ่มขึ้นและความท้าทายในการบำบัดแล้ว ตั้งแต่วันที่ 21 พฤศจิกายน 2569 เป็นต้นไป จะห้ามการส่งออกขยะพลาสติกไปยังประเทศที่ไม่ใช่ OECD เป็นระยะเวลา 2.5 ปี หลังจากนั้นประเทศเหล่านั้นอาจเริ่มนำเข้าขยะพลาสติกได้ภายใต้กฎเกณฑ์ที่เข้มงวดของกฎระเบียบ

คณะกรรมการยุโรปจะติดตามการส่งออกของเสียไปยังประเทศ OECD และจะดำเนินการทันทีหากการส่งออกดังกล่าวสร้างปัญหาสิ่งแวดล้อมในประเทศปลายทาง นอกจากนี้ บริษัทในสหภาพยุโรปทุกแห่งที่ส่งออกของเสียไปประเทศนอกสหภาพยุโรปจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าโรงงานที่รับของเสียจะต้องได้รับการตรวจสอบอย่างเป็นอิสระที่แสดงให้เห็นว่าโรงงานเหล่านั้นจัดการของเสียในลักษณะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการนี้เพื่อป้องกันความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและมลพิษในประเทศนอกสหภาพยุโรปที่เกิดจากขยะพลาสติกที่เกิดขึ้นในสหภาพยุโรป

การส่งออกและการรีไซเคิลของเสียภายในสหภาพยุโรปที่ง่ายขึ้น

การหมุนเวียนของเสียเพื่อการรีไซเคิลและการเตรียมของเสียเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ระหว่างประเทศสมาชิกเป็นกุญแจสำคัญสำหรับการเปลี่ยนผ่านของสหภาพยุโรปไปสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและความมั่นคงในการจัดหาวัตถุดิบ กฎระเบียบใหม่มีขั้นตอนแบบดิจิทัลที่ทันสมัยเพื่ออำนวยความสะดวกและติดตามการส่งออกของเสียภายในสหภาพยุโรปได้ดียิ่งขึ้นและง่ายมากขึ้น เพื่อส่งเสริม

การรีไซเคิลและการนำของเสียมาใช้ซ้ำภายในสหภาพยุโรป

ตั้งแต่วันที่ 21 พฤษภาคม 2569 ขั้นตอนสำหรับการส่งออกของเสียภายใต้กฎระเบียบใหม่จะเป็นระบบดิจิทัล และจะมีขั้นตอนแบบเร่งด่วน (fast track) สำหรับโรงงานบางประเภทที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยประเทศสมาชิกในยุโรป (เรียกว่า ‘pre-consented facilities’) ซึ่งจะช่วยให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีข้อกำหนดในการปรับปรุงความโปร่งใสของการส่งออกของเสียภายในสหภาพยุโรป สิ่งนี้จะกระตุ้นให้ของเสียกลับเข้าสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนทั่วสหภาพยุโรป โดยไม่ลดระดับการควบคุมที่จำเป็นสำหรับการส่งออกของเสียดังกล่าว

แก้ปัญหาการค้าของเสียอย่างผิดกฎหมาย

การค้าของเสียอย่างผิดกฎหมายเป็นหนึ่งในอาชญากรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่ร้ายแรงที่สุดในปัจจุบัน ซึ่งสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและมักจะเชื่อมโยงกับกลุ่มอาชญากรรม รวมทั้งยังก่อให้เกิดความเสียหายต่อธุรกิจที่ถูกกฎหมายอีกด้วย

กฎระเบียบใหม่ยังกำหนดให้มีการบังคับใช้และความร่วมมือที่เข้มแข็งขึ้นในการต่อสู้กับการค้าของเสียอย่างผิดกฎหมาย (waste trafficking) โดยจะเป็นส่วนเสริมสำหรับข้อกำหนดว่าด้วยอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม (Environmental Crime Directive) ฉบับใหม่ ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 20 พฤษภาคม 2567 เช่นกัน ทั้งยังช่วยให้เกิดความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่างประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป และจัดให้มีมาตรการคว่ำบาตรเพื่อยับยั้งอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าของเสียที่ผิดกฎหมายมากขึ้น เพื่อเป็นการยกระดับการตอบสนองของสหภาพยุโรปต่อการค้าของเสียอย่างผิดกฎหมาย คณะกรรมาธิการยุโรปจะสามารถดำเนินการในพื้นที่ได้เพื่อสนับสนุนการสอบสวนโดยประเทศสมาชิกเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติที่เชื่อมโยงกับการค้าของเสียอย่างผิดกฎหมายด้วยการมีส่วนร่วมโดยตรงของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งยุโรป (European Anti-Fraud Office: OLAF)

Virginijus Sinkevičius คณะกรรมาธิการด้านสิ่งแวดล้อม มหาสมุทร และการประมง กล่าวว่า “กฎระเบียบใหม่ว่าด้วยการส่งออกของเสียจะช่วยให้มั่นใจได้ว่าเมื่อสหภาพยุโรปส่งออกของเสียแล้ว ของเสียจะถูกส่งไปยังปลายทางที่สามารถจัดการได้อย่างยั่งยืน และสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนที่สะอาด กฎระเบียบใหม่เป็นส่วนสำคัญของการเปลี่ยนผ่านสีเขียว ซึ่งของเสียจะถูกเปลี่ยนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากขึ้นเรื่อย ๆ โดยจะช่วยให้การส่งออกรางวัลง่ายขึ้น และเป็นดิจิทัล ซึ่งจะสนับสนุนอุตสาหกรรมรีไซเคิลให้เติบโต และลดมลพิษจากการจัดการที่ไม่ดีและการค้าของเสียอย่างผิดกฎหมาย”

อ้างอิง

- https://environment.ec.europa.eu/news/new-regulation-waste-shipments-enters-force-2024-05-20_en
- https://environment.ec.europa.eu/topics/waste-and-recycling/waste-shipments_en

2

สหภาพยุโรปจัดการกับอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมที่ร้ายแรงผ่านการใช้กฎหมายอาญา

สาระสำคัญ

- ข้อกำหนดว่าด้วยอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม (Environmental Crime Directive) ฉบับใหม่ของสหภาพยุโรป เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นผ่านการใช้กฎหมายอาญา รวมถึงกำหนดมาตรการในการป้องกันและต่อสู้กับอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม
- ข้อกำหนดฯ ฉบับใหม่ มีผลใช้บังคับในวันที่ 20 พฤษภาคม 2567 มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ระบุรายการความผิดด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นความผิดทางอาญาที่ครอบคลุมและเป็นปัจจุบัน กำหนดความผิดที่มีคุณสมบัติพิเศษที่ก่อให้เกิดความเสียหายเสียหายหรือการทำลายสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรงในวงกว้าง และรุนแรงซึ่งต้องได้รับโทษที่รุนแรงกว่าโทษสำหรับความผิดอื่น ๆ บทลงโทษมีทั้งโทษจำคุกและปรับ บทบัญญัติซึ่งช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนผ่านการสนับสนุนต่าง ๆ และ บทบัญญัติเกี่ยวกับการสนับสนุนนักปกป้องสิ่งแวดล้อมในการดำเนินคดีทางอาญา

อาชญากรรมสิ่งแวดล้อมเป็นการละเมิดฐานการปฏิบัติตามกฎหมาย (legal obligations) ที่เกี่ยวข้อง เช่น อาชญากรรมต่อสัตว์ป่าและการเสื่อมโทรมของแหล่งที่อยู่อาศัย การส่งออกหรือการทิ้งของเสียอย่างผิดกฎหมาย อาชญากรรมด้านมลพิษและการค้าวัตถุอันตรายอย่างผิดกฎหมาย ซึ่งปัญหาอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพของพลเมือง และเศรษฐกิจภายในสหภาพยุโรปและทั่วโลก นอกจากนี้ อาชญากรรมเหล่านี้มักมีลักษณะข้ามพรมแดนที่ให้ผลตอบแทนที่สูง แต่ยังคงยากต่อการตรวจจับ ดำเนินคดี และลงโทษ

ในปี 2564 คณะกรรมาธิการยุโรป นำเสนอข้อกำหนดว่าด้วยอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม (Environmental Crime Directive) ฉบับใหม่ และนำมาใช้แทนข้อกำหนดว่าด้วยอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม ฉบับ พ.ศ. 2551 (Directive 2008/99/EC) เพื่อสนับสนุนการปกป้องสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นผ่านการใช้กฎหมายอาญา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. กำหนดรายละเอียดสำหรับคำจำกัดความอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม
2. กำหนดประเภทของอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ
3. กำหนดประเภทและระดับบทลงโทษ
4. ส่งเสริมการสอบสวนและดำเนินคดีข้ามพรมแดน
5. ปรับปรุงการตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลรอบด้านเกี่ยวกับอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมผ่านการรวบรวมและการเผยแพร่ข้อมูลทางสถิติที่ปรับปรุงขึ้นตามมาตรฐานทั่วไปในประเทศสมาชิกทั้งหมด
6. ปรับปรุงประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายระดับชาติ

Credit: Bangkok Post

ข้อกำหนดว่าด้วยอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม ฉบับใหม่ ได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2567 และมีผลใช้บังคับในวันที่ 20 พฤษภาคม 2567 จะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ European Green Deal โดยการต่อสู้กับอาชญากรรมสิ่งแวดล้อมที่ร้ายแรงที่สุด ซึ่งอาจมีผลกระทบร้ายแรงต่อทั้งสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ

ความผิด (Offences)

ข้อกำหนดฯ ฉบับใหม่ระบุรายการความผิดด้านสิ่งแวดล้อมที่ครอบคลุมและเป็นปัจจุบัน ซึ่งกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญาตามคำสั่งทางกฎหมาย (legal order) ระดับชาติของประเทศสมาชิก ข้อกำหนดฯ ฉบับใหม่มีการกำหนดหมวดความผิดใหม่ ๆ หลายประเภท เมื่อเทียบกับข้อกำหนด ฉบับปี 2008 เช่น

- การรีไซเคิลเรือและการลักลอบใช้น้ำจากร่างธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

- การละเมิดกฎหมายสารเคมีและปรอทของสหภาพยุโรปอย่างร้ายแรง
- การละเมิดอย่างร้ายแรงที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับก๊าซเรือนกระจกที่มีฟลูออรีน
- การละเมิดกฎหมายอย่างร้ายแรงต่อสิ่งมีชีวิตที่เป็นชนิดพันธุ์ต่างถิ่น (alien species) ที่รุกราน
- การวางจำหน่ายและส่งออกสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องโดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปราศจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (Anti-Deforestation Regulation)

ความผิดที่มีคุณลักษณะพิเศษ (Qualified offenses)

ประเทศสมาชิกจะต้องกำหนดความผิดที่มีคุณสมบัติพิเศษ (qualified offenses) ซึ่งเป็นความผิดที่มีลักษณะหรือองค์ประกอบเพิ่มเติมที่ก่อให้เกิดความเสียหายเสียหายหรือการทำลายสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรงในวงกว้างและรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกิดจากการกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งที่ระบุไว้ในข้อกำหนดฯ ความผิดที่เข้าเงื่อนไขเหล่านี้ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลจะต้องได้รับโทษที่รุนแรงกว่าโทษสำหรับความผิดอื่นๆ

บทลงโทษ

ข้อกำหนดฯ ฉบับใหม่ มีระบบการกำหนดโทษจำคุกที่มีการระบุช่วงเวลาที่น่าหนักใจของโทษขั้นต่ำและโทษสูงสุดสำหรับความผิดต่าง ๆ ตามความร้ายแรงของการกระทำและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสำหรับนิติบุคคลจะใช้วิธีการปรับ ซึ่งมี 2 ทางเลือก คือ ปรับจำนวนเงินคงที่ระหว่าง 24 ถึง 40 ล้านยูโร หรือปรับตามมูลค่ารายได้ประจำปีจากการประกอบกิจการนั้น ๆ ทั่วโลกของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง

การบังคับใช้

ข้อกำหนดฯ ฉบับใหม่ ประกอบด้วยชุดบทบัญญัติซึ่งจะช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน เช่น เจ้าหน้าที่สืบสวนและเจ้าหน้าที่ตำรวจตลอดวงจรการบังคับใช้กฎหมายเพื่อต่อสู้กับอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม ผ่านการสนับสนุนต่าง ๆ เช่น จัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอ การฝึกอบรมเฉพาะทาง กลไกความร่วมมือภายในประเทศและระหว่างประเทศสมาชิก ตลอดจนยุทธศาสตร์ชาติ

นักปกป้องสิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ

ข้อกำหนดฯ นี้ยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการสนับสนุนนักปกป้องสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการดำเนินคดีอาญา ความพยายาม ยุยง ช่วยเหลือและสนับสนุน การทำให้สถานการณ์รุนแรงขึ้นและบรรเทา การป้องกัน การอายัดและการยึดทรัพย์ อายุความ และเขตอำนาจศาล

อ้างอิง

- https://environment.ec.europa.eu/law-and-governance/environmental-compliance-assurance/environmental-crime-directive_en
- https://environment.ec.europa.eu/news/new-environmental-crime-directive-comes-force-2024-05-20_en

3

อนาคตของเทคโนโลยีนิวเคลียร์: แนวโน้มสำคัญ ภัยคุกคาม และโอกาส

สาระสำคัญ

- JRC เผยแพร่รายงาน “Long-Term Horizon Scanning for Nuclear Technologies Yearly Report – 2023” เป็นข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นไปได้สำหรับอนาคตของเทคโนโลยีนิวเคลียร์ในสหภาพยุโรป สำหรับใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายและการวางแผนเชิงกลยุทธ์เพื่อให้มั่นใจว่าการพัฒนาเทคโนโลยีนิวเคลียร์มีความก้าวหน้า มีความปลอดภัย และยั่งยืนในสหภาพยุโรป
- รายงานการศึกษาได้บ่งชี้ถึงแนวโน้มสำคัญที่มีผลต่ออนาคตของเทคโนโลยีนิวเคลียร์ในสหภาพยุโรป ครอบคลุมตั้งแต่การเพิ่มขึ้นของสตาร์ทอัพด้านนิวเคลียร์ ไปจนถึงศักยภาพของเทคโนโลยีนิวเคลียร์ที่ช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงและยากต่อการลดฯ และการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับภาคนิวเคลียร์ รวมถึงภัยคุกคามและโอกาสที่อาจเกิดขึ้น

รายงานการศึกษา ชื่อ “Long-Term Horizon Scanning for Nuclear Technologies Yearly Report – 2023” โดย JRC (Joint Research Centre, European Commission) เป็นข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นไปได้สำหรับอนาคตของเทคโนโลยีนิวเคลียร์ในสหภาพยุโรป ข้อมูลจากการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายและการวางแผนเชิงกลยุทธ์เพื่อให้มั่นใจว่าการพัฒนาเทคโนโลยีนิวเคลียร์มีความก้าวหน้า มีความปลอดภัย และยั่งยืนในสหภาพยุโรป

JRC ใช้วิธีการคาดการณ์อนาคตเพื่อบ่งชี้ถึงประเด็นสำคัญ 11 ข้อ ที่มีผลต่ออนาคตของเทคโนโลยีนิวเคลียร์ในสหภาพยุโรป ครอบคลุมตั้งแต่การเพิ่มขึ้นของสตาร์ทอัพด้านนิวเคลียร์ ไปจนถึงศักยภาพของเทคโนโลยีนิวเคลียร์ที่ช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงและยากต่อการลดฯ และการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับภาคนิวเคลียร์ นอกจากนี้ การศึกษา ยังพิจารณาถึงภัยคุกคามและโอกาสที่อาจเกิดขึ้นในระยะกลาง (พ.ศ. 2576) และระยะยาว (พ.ศ. 2596) และเน้นย้ำถึงความจำเป็นสำหรับแนวทางที่คาดหวังไว้ที่กำลังดำเนินการอยู่ในการกำหนดนโยบาย

อุตสาหกรรมนิวเคลียร์กำลังพบกับการเกิดใหม่ด้วยการเพิ่มขึ้นของเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์แบบโมดูลาร์ขนาดเล็ก (Small Modular Reactors: SMR) ซึ่งนำไปสู่การเกิดสตาร์ทอัพจำนวนมากที่ใช้เครื่องมือดิจิทัล นอกจากนี้ เนื่องจากสถานการณ์ทางภูมิรัฐศาสตร์ในปัจจุบัน ทำให้ความเป็นอิสระเชิงยุทธศาสตร์ (strategic autonomy) ของเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการบรรลุการผลิตเชื้อเพลิงแบบพึ่งพาตนเองในยุโรป การนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้และวิธีการออกแบบยังช่วยให้อุตสาหกรรมนิวเคลียร์ตอบสนองต่อการพึ่งพาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่เพิ่มมากขึ้น

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ EU Green Deal และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและเป้าหมายการผสมผสานพลังงานของสหภาพยุโรปในปี 2030 พลังงานนิวเคลียร์สามารถใช้เป็นโซลูชันเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมซึ่งแต่เดิมเป็นเรื่องยากที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกด้วยวิธีอื่น เช่น การผลิตไฮโดรเจนสีเขียว อุตสาหกรรมเหล่านี้ได้แก่ เหล็ก ซีเมนต์ ปิโตรเคมี อลูมิเนียม การบิน คอนกรีต การขนส่งทางเรือ และการขนส่งทางบก ซึ่งรวมกันแล้วคิดเป็นสัดส่วนเกือบ 30% ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลก

ในการศึกษาเรื่อง “Nuclear Hydrogen for Steelmaking” ซึ่งเผยแพร่โดย JRC เช่นกัน ได้อธิบายเกี่ยวกับศักยภาพของไฮโดรเจนที่ผลิตจากพลังงานนิวเคลียร์ (nuclear hydrogen) ในอุตสาหกรรมการผลิตเหล็ก ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ประมาณ 5% ของปริมาณที่ปล่อยทั้งหมดในสหภาพยุโรป

เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ระบายความร้อนด้วยแก๊สอุณหภูมิสูง (high-temperature gas-cooled reactors: HTGRs) สามารถผลิตไฮโดรเจน ไฟฟ้า และความร้อนร่วมกันในพื้นที่โรงถลุงเหล็กได้ ช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพและลดความซับซ้อนของโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น โดย HTGR ได้ถูกสร้างขึ้นแล้วในบางประเทศในยุโรปโดยมีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของเทคโนโลยี

เทคโนโลยีนิวเคลียร์อาจนำมาผนวกเข้ากับโมเดลเศรษฐกิจหมุนเวียนของสหภาพยุโรปในการจัดการกากกัมมันตภาพรังสี การสำรวจและวิเคราะห์แนวโน้มสำหรับเทคโนโลยีนิวเคลียร์ในอนาคต การศึกษาได้บ่งชี้ถึงโอกาสสำหรับสหภาพยุโรปในการตัดสินใจเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการในด้านพลังงานนิวเคลียร์ในอวกาศ และได้กลายเป็นผู้เล่นในการกำหนดบทบาทของพลังงานนิวเคลียร์ในอวกาศ

นอกจากนี้ ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ทำให้เกิดข้อกังวลด้านความปลอดภัย ซึ่งนำไปสู่ความพยายามในการกำกับดูแลและควบคุมการใช้งาน กรอบการดำเนินงานในอดีต เช่น สนธิสัญญา Euratom ซึ่งเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเติบโตและความร่วมมือเกี่ยวกับเทคโนโลยีนิวเคลียร์ในยุโรป สามารถเป็นแบบอย่างที่มีคุณค่าสำหรับการพัฒนาแนวทางความร่วมมือเพื่อรับมือกับความท้าทายในปัจจุบัน เช่น กฎระเบียบและการพัฒนา AI

โอกาสและความท้าทายทั้งหมดที่ระบุไว้ในการศึกษาทั้งสองนี้จำเป็นต้องมีเทคโนโลยีและผู้มีความสามารถพิเศษสำหรับการดำเนินงานในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคพลังงานนิวเคลียร์จำเป็นต้องดึงดูดผู้มีความสามารถพิเศษรุ่นเยาว์ เพื่อรักษาสมรรถนะและทักษะด้านนิวเคลียร์ และการใช้เทคโนโลยีที่เป็นนวัตกรรมเพื่อการใช้พลังงานนิวเคลียร์ที่ปลอดภัยกว่า มันคงยิ่งขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อ้างอิง

https://joint-research-centre.ec.europa.eu/jrc-news-and-updates/future-nuclear-technologies-trends-threats-and-opportunities-2024-05-02_en

Long-Term Horizon Scanning for Nuclear Technologies Yearly Report - 2023

<https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC136139>

4

คณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปได้รับรองข้อบังคับ Euro 7 เพื่อจำกัดการปล่อยมลพิษสำหรับรถยนต์ รถตู้ และรถบรรทุก

สาระสำคัญ

- Euro 7 ข้อบังคับฉบับใหม่มีเป้าหมายเพื่อลดการปล่อยไอเสียของยานพาหนะบนท้องถนน และการปล่อยมลพิษประเภทอื่น ๆ เช่น การเสียดสีของยางและการปล่อยอนุภาคเบรค รวมถึงกำหนดข้อกำหนดอายุการใช้งานพาหนะที่เข้มงวดมากขึ้นอีกด้วย ครอบคลุมรถยนต์ รถตู้ และยานพาหนะขนาดใหญ่ ภายในกฎหมายฉบับเดียว
- หลังจากที่ประธานรัฐสภายุโรปและประธานคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปได้ลงนามแล้ว ข้อบังคับฯ จะได้รับการตีพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาของสหภาพยุโรป (Official Journal of the European Union) และจะมีผลใช้บังคับในวันที่ 20 ภายหลังจากการประกาศใช้ วันที่ข้อกำหนดมีผลบังคับใช้ขึ้นอยู่กับประเภทของยานพาหนะ

Euro 7 เป็นส่วนหนึ่งยุทธศาสตร์ยานพาหนะอัจฉริยะและยั่งยืน ปี 2020 (2020 Sustainable and Smart Mobility Strategy) และแผนปฏิบัติการการปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ ปี 2021 (2021 Zero-Pollution Action Plan) ซึ่งนำเสนอโดยคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2565 โดยรัฐสภายุโรปและคณะมนตรีฯ ได้บรรลุข้อตกลงทางการเมืองชั่วคราวเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2566

ล่าสุดเมื่อเดือนเมษายน 2567 คณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปได้รับรองข้อบังคับ Euro 7 ซึ่งกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับขีดจำกัดการปล่อยมลพิษสำหรับยานพาหนะบนท้องถนนและความทนทานของแบตเตอรี่ ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการตัดสินใจ

Euro 7 กำหนดกฎเกณฑ์สำหรับการปล่อยไอเสียของยานพาหนะบนท้องถนน และรวมไปถึงการปล่อยมลพิษประเภทอื่น ๆ เช่น การเสียดสีของยางและการปล่อยอนุภาคเบรค ข้อบังคับฯ ครอบคลุมรถยนต์ รถตู้ และยานพาหนะขนาดใหญ่ (heavy-duty vehicles) ภายในกฎหมายฉบับเดียว นอกจากนี้ ยังมีข้อกำหนดความทนทานของแบตเตอรี่และอายุการใช้งานของพาหนะด้วย

สำหรับรถยนต์และรถตู้ ข้อกำหนดจะคงขีดจำกัดการปล่อยไอเสีย Euro 6 ที่มีอยู่เดิมไว้ แต่จะมีข้อกำหนดที่เข้มงวดยิ่งขึ้นสำหรับการปล่อยอนุภาคของแข็ง

สำหรับรถโดยสารและรถบรรทุกขนาดใหญ่ ข้อกำหนดดังกล่าวกำหนดขีดจำกัดที่เข้มงวดมากขึ้น สำหรับสารมลพิษต่าง ๆ รวมถึงมลพิษที่ยังไม่ได้รับการควบคุมจนถึงปัจจุบัน เช่น ไนโตรสออกไซด์ (N₂O)

นอกจากนี้ Euro 7 ยังมีข้อกำหนดที่เข้มงวดมากขึ้นสำหรับการปล่อยอนุภาคที่เกิดขึ้นเมื่อรถเบรก โดยมีข้อกำหนดเฉพาะสำหรับยานพาหนะไฟฟ้า และข้อกำหนดอายุการใช้งานที่เข้มงวดมากขึ้นสำหรับยานพาหนะทุกคันทั้งในแง่ของระยะทางและอายุการใช้งาน

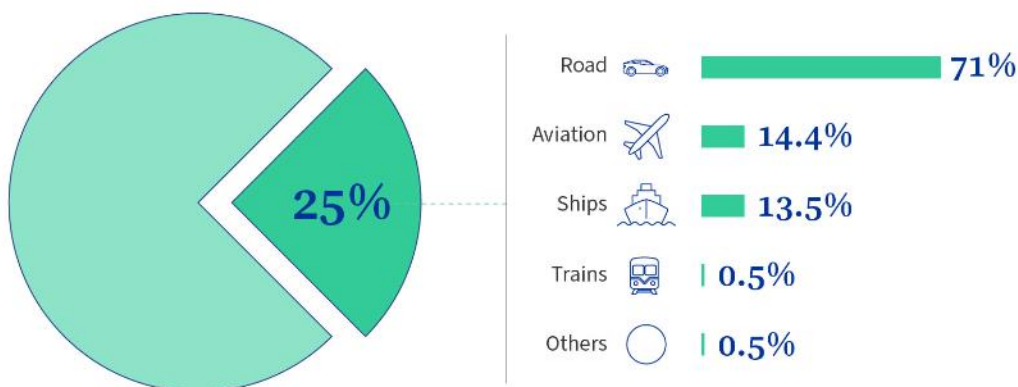

ภายหลังจากคณะมนตรีฯ ได้ให้ความเห็นชอบกับท่าทีของรัฐสภายุโรปแล้ว ข้อบังคับฯ ฉบับนี้ก็ได้ถูกรับรองแล้ว และหลังจากที่ประธานรัฐสภายุโรปและประธานคณะมนตรีฯ ได้ลงนามแล้ว ข้อบังคับฯ จะได้รับการตีพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาของสหภาพยุโรป (Official Journal of the European Union) และจะมีผลใช้บังคับในวันที่ 20 ภายหลังจากการประกาศใช้

วันที่ข้อกำหนดมีผลบังคับใช้ขึ้นอยู่กับประเภทของยานพาหนะ ดังนี้

- 30 เดือนสำหรับรถยนต์และรถตู้ประเภทใหม่ และ 42 เดือนสำหรับรถยนต์และรถตู้คันใหม่
- 48 เดือนสำหรับรถโดยสาร รถบรรทุก และรถพ่วงประเภทใหม่ และ 60 เดือนสำหรับรถโดยสาร รถบรรทุก และรถพ่วงคันใหม่
- 30 เดือนสำหรับระบบ ส่วนประกอบหรือหน่วยทางเทคนิคชิ้นใหม่ ที่จะติดตั้งในรถยนต์และรถตู้ และ 48 เดือนสำหรับระบบ ส่วนประกอบหรือหน่วยทางเทคนิคที่ได้รับการติดตั้งในรถโดยสาร รถบรรทุก และรถพ่วง

นอกจากนี้ ภาคขนส่งยังเป็นภาคส่วนที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) เกือบ 25% ของปริมาณการปล่อย GHG ทั้งหมดในสหภาพยุโรป โดยยานยนต์บนท้องถนนปล่อย GHG มากที่สุดเมื่อเทียบกับยานพาหนะประเภทอื่น คิดเป็นสัดส่วนมากถึง 71%

ดังนั้น เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2566 รัฐสภายุโรปและคณะมนตรีฯ ได้นำ Regulation (EU) 2023/851 มาใช้เพื่อเสริมสร้างมาตรฐานประสิทธิภาพการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สำหรับรถยนต์โดยสารใหม่และรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ขนาดเล็กใหม่ ซึ่งตั้งเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ทั้งรถยนต์และรถตู้ให้ได้ 100% ตั้งแต่ปี 2578 (ค.ศ. 2035) เป็นต้นไป เพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางสภาพภูมิอากาศ

ภาคอุตสาหกรรมได้เตรียมการสำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้ ซึ่งหมายความว่ารถยนต์และรถตู้เครื่องยนต์สันดาปคันใหม่จะถูกห้ามจำหน่ายในตลาดภายในตั้งแต่ปี 2578 เป็นต้นไป ส่วนยานพาหนะเครื่องยนต์สันดาปภายในอื่น ๆ (รถบรรทุก รถโดยสาร และยานพาหนะขนาดใหญ่อื่น ๆ) จะยังคงสามารถผลิตต่อไปได้ ในขณะที่ Euro 7 จะยังจำเป็นเพื่อควบคุมการปล่อยมลพิษของรถยนต์และรถตู้จนถึงวันที่ดังกล่าว ในขณะที่กฎอื่น ๆ ที่มีอยู่ในข้อบังคับ (เช่น เบรก ยาง และอายุการใช้งานแบตเตอรี่) จะยังคงบังคับใช้กับรถยนต์และรถตู้ใหม่ที่ปล่อยมลพิษน้อยกว่าภายหลังปี 2578

โดยข้อบังคับ Regulation (EU) 2023/851 และ Euro 7 จะถูกนำมาใช้ร่วมกัน เพื่อคุณภาพอากาศที่ดีขึ้น และเพื่อสนับสนุนไปสู่เป้าหมายทางสภาพภูมิอากาศที่ทะเยอทะยานของสหภาพยุโรป

อ้างอิง

- <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2024/04/12/euro-7-council-adopts-new-rules-on-emission-limits-for-cars-vans-and-trucks/>
- <https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/fit-for-55-qfir-alternative-fuels-infrastructure-regulation/>

5

#WaterWiseEU: EU Ecolabel ช่วยลดการสิ้นเปลืองน้ำและมลพิษได้อย่างไร

สาระสำคัญ

- #WaterWiseEU แคมเปญใหม่ของสหภาพยุโรปมีเป้าหมายเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาน้ำ นำเสนอโซลูชัน และสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งวิธีการบริหารจัดการ การใช้ และให้ความสำคัญกับน้ำ
- ฉลากสิ่งแวดล้อมของสหภาพยุโรป (EU Ecolabel) เป็นส่วนหนึ่งของโซลูชัน เกณฑ์การรับรองเป็นหลักประกันว่าผลิตภัณฑ์มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลดลง และนำเสนอโซลูชันสำหรับธุรกิจที่ต้องการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้น้ำและมลพิษ
- ผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการจากประเทศนอกสหภาพยุโรปก็สามารถขอรับการรับรอง EU Ecolabel ได้เช่นกัน สำหรับผลิตภัณฑ์หรือบริการใด ๆ ที่จำหน่าย บริโภค หรือใช้ในตลาดเขตเศรษฐกิจยุโรป (European Economic Area หรือ EEA)

ถึงเวลาที่จะใช้น้ำอย่างชาญฉลาดแล้ว! เนื่องจากน้ำเป็นหนึ่งในทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่าที่สุดของเรา ดังนั้น จึงต้องได้รับการปกป้อง แต่วัฏจักรของน้ำของเราถูกทำให้เสียหาย ไม่เพียงแต่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ปัญหาน้ำแย่งชิงกัน ทั้งจากภัยแล้งและน้ำท่วมที่สร้างความหายนะให้กับชีวิตและเศรษฐกิจของเรา แต่มลภาวะก็เช่นกันที่ทำให้ปัญหาน้ำแย่งชิงกัน โดยแม่น้ำ ทะเล และน้ำใต้ดินของเราปนเปื้อนไปด้วยสารเคมี พลาสติก และสารอันตรายต่าง ๆ

แต่ก็ยังไม่สิ้นหวังซะทีเดียว – ถึงเวลาที่จะได้มองน้ำแตกต่างออกไป! แคมเปญ #WaterWiseEU ใหม่ของสหภาพยุโรปมีเป้าหมายเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาน้ำเหล่านี้ นำเสนอโซลูชัน และสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เราทุกคนสามารถทำงานร่วมกันเพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการบริหารจัดการ การใช้ และให้ความสำคัญกับน้ำได้ และ EU Ecolabel มีบทบาทสำคัญในความพยายามร่วมกันนี้

ฉลากสิ่งแวดล้อมของสหภาพยุโรป (EU Ecolabel) เป็นส่วนหนึ่งของโซลูชัน เกณฑ์การรับรองเป็นหลักประกันว่าผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลดลง และนำเสนอโซลูชันสำหรับธุรกิจที่ต้องการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้น้ำและมลพิษ ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ได้ส่งมายังผู้บริโภคที่ซื้อผลิตภัณฑ์ที่มี EU Ecolabel ได้มีส่วนช่วยให้มีน้ำที่สะอาดขึ้น ถูกสุขลักษณะมากขึ้น และมีปริมาณมากขึ้นทั่วสหภาพยุโรป

การรับรอง EU Ecolabel ช่วยให้เห็นใจได้ถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ลดลงจากจำนวนผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มมากขึ้น ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่าเกณฑ์ที่เข้มงวดของ EU Ecolabel สามารถลดผลกระทบของผลิตภัณฑ์และการให้บริการได้

- **สิ่งทอ:** อุตสาหกรรมสิ่งทอก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำคิดเป็น 20% ของมลพิษในแหล่งน้ำจืดทั่วโลก และเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบมากที่สุดทั้งในแง่ของการใช้น้ำและมลพิษที่เกิดขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่เข้มงวดของ EU Ecolabel ผู้ผลิตสิ่งทอจะต้องแสดงให้เห็นถึงการลดมลพิษทางน้ำในระหว่างขั้นตอนการผลิต
- **ผลิตภัณฑ์ดูแลส่วนบุคคล/เครื่องสำอาง:** EU Ecolabel ช่วยให้เห็นใจว่ามีการจำกัดความเป็นพิษทางน้ำโดยรวม ส่งเสริมความสามารถในการย่อยสลายทางชีวภาพของส่วนผสมที่ใช้ และห้ามใช้สารอันตรายบางชนิด เช่น PFA และไมโครพลาสติก
- **ที่พักรักษาห้องน้ำที่เขียว:** เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ เกณฑ์ EU Ecolabel ส่งเสริมการใช้ผ้าเช็ดตัวและผ้าปูที่นอนซ้ำ กำหนดขีดจำกัดสำหรับอัตราการไหลของน้ำประปาและการชักโครก และส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการส้วมด้วยน้ำ ตลอดจนแนวทางปฏิบัติในการรีไซเคิลน้ำฝนและน้ำเสีย

- การให้บริการทำความสะอาด: ผู้ปฏิบัติงานต้องฝึกอบรมพนักงานเพื่อให้แน่ใจว่ามีการใช้น้ำน้อยที่สุด และการกำจัดน้ำเสียอย่างเหมาะสม มีการจำกัดการใช้น้ำสำหรับเครื่องซักผ้าด้วย และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ

ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในการใช้น้ำอย่างชาญฉลาด สำหรับผู้บริโภคด้วยการสนับสนุนหรือใช้ผลิตภัณฑ์/บริการที่ได้รับ EU Ecolabel สำหรับผู้ประกอบการสามารถสมัครขอรับการรับรอง EU Ecolabel ได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิต (producer) ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ (manufacturer) ผู้นำเข้า ผู้ให้บริการ และผู้ค้าส่งและค้าปลีกสินค้า

นอกจากนี้ ผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการจากประเทศนอกสหภาพยุโรปก็สามารถขอรับการรับรอง EU Ecolabel ได้เช่นกัน ผลิตภัณฑ์หรือบริการใด ๆ ที่จำหน่าย บริโภค หรือใช้ในตลาดเขตเศรษฐกิจยุโรป (European Economic Area หรือ EEA) สามารถขอรับการรับรอง EU Ecolabel โดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์ ข้อบังคับว่าด้วยฉลากสิ่งแวดล้อมของสหภาพยุโรป (EU Ecolabel Regulation) อนุญาตให้ผู้ผลิต (producer) ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ (manufacturer) และผู้ค้าปลีกที่อยู่ในประเทศที่ไม่ใช่ยุโรปสามารถยื่นขอรับการรับรองฉลากสิ่งแวดล้อมของสหภาพยุโรปได้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ของตนและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในตลาด EEA

อ้างอิง

- https://environment.ec.europa.eu/news/how-eu-ecolabel-helps-reduce-water-waste-and-pollution-2024-05-08_en
- https://environment.ec.europa.eu/topics/circular-economy/eu-ecolabel/how-apply_en

6

European Green Deal ของคณะกรรมการยุโรปเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่?

สาระสำคัญ

- ความสำเร็จที่สำคัญของ Green Deal เช่น เป้าหมายด้านประสิทธิภาพพลังงานและพลังงานหมุนเวียนที่เพิ่มขึ้น มลพิษทางอากาศที่น้อยลง และการจัดการกับอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม รวมถึงการประกาศเป้าหมายทางสภาพภูมิอากาศที่ทะเยอทะยาน
- สิ่งที่ไม่ประสบผลสำเร็จหรือยังไม่ทราบว่าจะมีผลลัพธ์ต่อไปอย่างไร เช่น ยุทธศาสตร์ 'Farm to Fork' ข้อบังคับว่าด้วยการใช้สารกำจัดศัตรูพืชอย่างยั่งยืน กฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูธรรมชาติ การดำเนินการเพื่อเพิ่มความสามารถในการฟื้นตัวของน้ำ รวมถึงกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปราศจากการตัดไม้ทำลายป่า
- สิ่งที่ผู้บริหารสหภาพยุโรปชุดใหม่ต้องดำเนินการต่อ เช่น กฎหมายด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน กฎเพื่อจัดการกับมลพิษไมโครพลาสติกและเม็ดพลาสติก ข้อเสนอสำหรับมาตรการติดตามตรวจสอบและแก้ไขพื้นที่ฟลูออโรคาร์บอนเพื่อฟื้นฟูดิน ข้อเสนอเพื่อจัดการกับการฟอกเขียว รวมถึง Green Industrial Deal

Green Deal เป็นนโยบายทำให้อำณัฐของ นาง Ursula von der Leyen ประธานคณะกรรมการธิการยุโรปเป็นรูปร่างขึ้นด้วยความหวังที่จะให้สหภาพยุโรปเป็นผู้บุกเบิกในการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเมื่ออำณัฐของประธานคณะกรรมการฯ ใกล้สิ้นสุดลง มีสิ่งใดที่ถือเป็นความสำเร็จที่สำคัญบ้าง และมีกฎหมายใดบ้างที่ถูกกระงับโดยสมาชิกสภายุโรป (Members of the European Parliament – MEPs)

ความสำเร็จบางส่วนที่ฝ่ายนิติบัญญัติของสหภาพยุโรปได้รับการยกย่องซึ่งขับเคลื่อนโดย European Green Deal เช่น เป้าหมายด้านประสิทธิภาพพลังงานและพลังงานหมุนเวียนที่เพิ่มขึ้น มลพิษทางอากาศที่น้อยลง และการจัดการกับอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม ซึ่งความตั้งใจในการเป็นผู้นำด้านสภาพภูมิอากาศของสหภาพยุโรปได้ถูกประกาศไว้เมื่อปี 2562 แผนความเป็นกลางด้านสภาพภูมิอากาศของสหภาพยุโรปที่ได้ให้คำมั่นไว้ว่าภายในปี 2573 (ค.ศ. 2030) จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) อย่างน้อย 55% เทียบกับเกณฑ์มาตรฐานปี 2533 (ค.ศ. 1990) และจะบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2593 (ค.ศ. 2050)

นาย Simone Tagliapietra นักวิจัยอาวุโสของสถาบันวิจัย Bruegel และศาสตราจารย์ด้านนโยบายพลังงานและสภาพภูมิอากาศจากมหาวิทยาลัย Johns Hopkins กล่าวว่า von der Leyen ได้ "ประสบความสำเร็จ" ในการขับเคลื่อนสหภาพยุโรปไปสู่ความเป็นกลางของสภาพภูมิอากาศ และกล่าวว่า "ด้วย Green Deal สหภาพยุโรปได้กำหนดเป้าหมายสภาพภูมิอากาศที่ชัดเจนและทะเยอทะยานสำหรับปี 2573 และ 2593 และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว สหภาพยุโรปจึงได้นำกฎหมายต่าง ๆ มาใช้ มีการระดมทุนหลายร้อยพันล้านยูโรสำหรับกองทุนด้านสิ่งแวดล้อมของสหภาพยุโรป"

แต่อะไรคือความสำเร็จหลักและกฎหมายใดบ้างที่ถูกกระงับโดยฝ่ายนิติบัญญัติ?

สถานะผลการดำเนินการ Green Deal ล่าสุด?

แม้ว่าความทะเยอทะยานจะถูกกักร่อนไปช้าแล้วช้าในระหว่างการเจรจาทางการเมือง แต่ Green Deal ของสหภาพยุโรปยังคงมีกฎหมายหลายฉบับออกมาเพื่อลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในภาคพลังงาน อาคาร อุตสาหกรรม และการขนส่งภายในปี 2593 (ค.ศ. 2050)

ในปี 2564 ฝ่ายนิติบัญญัติได้ลงมติให้เป้าหมายด้านสภาพภูมิอากาศมีผลผูกพันทางกฎหมายโดยการนำกฎหมายว่าด้วยสภาพภูมิอากาศของยุโรป (European Climate Law) มาใช้ หลังจากนั้นไม่นาน ผู้บริหารของสหภาพยุโรปได้ประกาศเปิดตัว "Fit for 55" ซึ่งเป็นชุดกฎหมาย 13 ฉบับที่ออกแบบมาเพื่อช่วยเหลือทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจสหภาพยุโรป และเพื่อลดความยุ่งยากในการดำเนินการตาม Green Deal ซึ่งได้ถูกรับรองอย่างรวดเร็ว

ส่วน "Gas Package" ของคณะกรรมการธิการยุโรป ได้เปิดประตูสู่การใช้ก๊าซหมุนเวียนและก๊าซคาร์บอนต่ำ เช่น ไบโอมีเทนและไฮโดรเจนในภาคพลังงาน พร้อมกฎหมายใหม่เพื่อลดการปล่อยก๊าซมีเทน ซึ่งเป็นก๊าซเรือนกระจกที่กักเก็บความร้อนในชั้นบรรยากาศมากกว่าคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งทั้งหมดได้บรรลุข้อตกลงกันโดยฝ่ายนิติบัญญัติเมื่อเดือนธันวาคม 2566

การแก้ไขข้อกำหนดประสิทธิภาพด้านอาคารของยุโรป (European Performance of Buildings Directive: EPBD) ได้บรรลุข้อตกลงชั่วคราวเมื่อเดือนธันวาคม 2566 มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงอาคารเก่าและกำหนดระยะเวลายกเลิกการใช้ระบบทำความร้อนจากเชื้อเพลิงฟอสซิลภายในปี 2583 (ค.ศ. 2040)

ข้อกำหนดด้านพลังงานทดแทน (Renewable Energy Directive: RED) ซึ่งตั้งเป้าหมายการใช้พลังงานหมุนเวียนอย่างน้อย 42.5% ในกลุ่มสหภาพยุโรปภายในปี 2573 และข้อกำหนดด้านประสิทธิภาพพลังงาน (Energy Efficiency Directive: EED) ที่ทำให้ความพยายามร่วมกันของสหภาพยุโรปมีผลผูกพันในการลดการใช้พลังงาน 11.7% ภายในปี 2573 กฎหมายทั้งสองฉบับได้ถูกรับรองในเดือนมีนาคม 2566 และกรกฎาคม 2566 ตามลำดับ - เหล่านี้คือตัวอย่างบางส่วนของกฎหมายต่าง ๆ ที่มุ่งหวังจะร่วมกันลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในภาคส่วนต่าง ๆ ของเศรษฐกิจสหภาพยุโรป

ฝ่ายนิติบัญญัติยังได้ผ่านกฎหมายชุดหนึ่งเพื่อให้มั่นใจว่าจะมีความรับผิดชอบจากผู้ทำลายสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ข้อกำหนดว่าด้วยอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม (Environmental Crime Directive) ที่นำมาใช้ในเดือนมีนาคมนี้จะลงโทษบริษัทและบุคคลที่มีพฤติกรรมประมาทเลินเล่อต่อธรรมชาติ ข้อกำหนดว่าด้วย

แหล่งกำเนิดมลพิษทางเรือ (Ship-Source Pollution Directive) ได้บรรลุความตกลงชั่วคราวระหว่างคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปและรัฐสภายุโรปเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2567 และข้อบังคับว่าด้วยการส่งออกของเสีย (Waste Shipments Regulation) ซึ่งได้รับการรับรองเมื่อเดือนมีนาคม 2567 กฎหมายทั้งสองฉบับมีเป้าหมายเพื่อปกป้องมลพิษทางทะเล รวมถึงข้อกำหนดว่าด้วยการบำบัดน้ำเสียในเมือง (Urban Wastewater Treatment Directive) ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปและรัฐสภายุโรปเมื่อเดือนมีนาคม 2567

ในด้านการขนส่ง ฝ่ายนิติบัญญัติผ่านมาตรฐาน Euro7 ซึ่งกฎหมายได้รับการรับรองเมื่อเดือนเมษายน 2567 อย่างไรก็ตาม กฎหมายดังกล่าวถูกวิพากษ์วิจารณ์จากนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมว่าไม่มีความทะเยอทะยานในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการขนส่งทางถนน และกฎหมายที่จะยุติการใช้รถโดยสารและรถบรรทุกขนาดใหญ่ที่ใช้น้ำมันดีเซลภายในปี 2583 (ค.ศ. 2040) (Regulation (EU) 2024/1610)

นอกจากนี้ กฎใหม่เกี่ยวกับการบิน (RefuelEU Aviation Regulation) และการขนส่งทางทะเล (FuelEU Maritime Regulation) ยังได้รับไฟเขียวในเดือนกรกฎาคมและตุลาคม 2566 ตามลำดับ โดยอนุญาตให้มีเชื้อเพลิงหมุนเวียนและคาร์บอนต่ำในปริมาณที่มากขึ้น เช่น เชื้อเพลิงการบินที่ยั่งยืน และเชื้อเพลิงหมุนเวียนที่ไม่ใช่แหล่งกำเนิดทางชีวภาพ

ฝ่ายนิติบัญญัติยังได้บรรลุข้อตกลงเมื่อเดือนมีนาคมนี้เพื่อลดมลพิษทางอากาศด้วยข้อกำหนดว่าด้วยคุณภาพอากาศ (Air Quality Directive) และข้อตกลงเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่จะยุติการใช้ก๊าซกลุ่มฟลูออรีเนต

(fluorinated gases, F-gases) จำนวนมาก ซึ่งเป็นสารเคมีที่มนุษย์สร้างขึ้นและนำไปสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มขึ้น

การดำเนินการที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ

ยุทธศาสตร์ 'Farm to Fork' ที่เปิดตัวเมื่อปี 2563 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระบบอาหารของสหภาพยุโรปที่ยั่งยืนและฟื้นฟูการใช้ที่ดิน พบกับการต่อต้านจากภาคอุตสาหกรรม ฝ่ายขวาและอนุรักษ์นิยมในรัฐสภา และเกษตรกร ข้อบังคับว่าด้วยการใช้สารกำจัดศัตรูพืชอย่างยั่งยืน (Sustainable Use of Pesticides Regulation) เป็นร่างกฎหมายแรกที่ตกเป็นเหยื่อของการต่อต้านที่รุนแรง ในขณะที่อนาคตของกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูธรรมชาติ (Nature Restoration Law) ซึ่งเป็นร่างกฎหมายเพื่อฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ ยังคงไม่รู้ว่าผลลัพธ์จะไปในทิศทางใดหลังจากการปฏิเสธของฮังการีและประเทศสมาชิกอื่น ๆ

คณะกรรมการยุโรปได้ประกาศการดำเนินการเพื่อเพิ่มความสามารถในการฟื้นตัวของน้ำ (water resilience initiative) ในช่วงต้นปี 2567 แต่ในเวลาต่อมาผู้บริหารของสหภาพยุโรปต้องยอมหยุดแผนดังกล่าว เนื่องจากได้รับการต่อต้านจากกลุ่มเกษตรกรและการคัดค้านในวงกว้างจากกลุ่มอนุรักษ์นิยม Veronica Manfredi เจ้าหน้าที่ของแผนกสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการฯ กล่าวในภายหลังเหตุการณ์ที่พาดพิงถึงกลุ่มเกษตรกรที่ออกมาเดินขบวนตามท้องถนนว่า “เราต้องการวาระการอยู่ร่วมกัน ไม่ใช่การแบ่งขั้ว”

กฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปราศจากการตัดไม้ทำลายป่า (European Union Deforestation-Free Products Regulation: EUDR) ซึ่งเดิมได้รับการยกย่องว่าเป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่สำหรับสิ่งแวดล้อม ก็กำลังตกอยู่ภายใต้การคุกคามเช่นกันหลังจากการเรียกร้องของออสเตรเลียซึ่งได้รับการสนับสนุนจากหลายประเทศใน สหภาพยุโรป ให้มีการยกเว้นทั่วไปสำหรับการสอบทานธุรกิจ (due diligence) ภายใต้กฎหมายที่จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 30 ธันวาคม 2567 กฎหมายฯ นี้ ได้รับการออกแบบมาให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์โภคภัณฑ์ที่สำคัญ เช่น ถั่วเหลือง เนื้อวัว น้ำมันปาล์ม ไม้ โกโก้ กาแฟ และยาง ที่มาจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการตัดไม้ทำลายป่าหรือมาจากวิธีที่ทำให้ป่าไม้เสื่อมโทรม จะไม่ถูกจำหน่ายในสหภาพยุโรปอีกต่อไป

ในวาระต่อไปของผู้บริหารสหภาพยุโรปชุดใหม่ยังเหลืออะไรให้ดำเนินการอีก?

การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน (Waste Framework Directive) ยังรออยู่ข้างหน้า ร่างกฎหมายนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อลดขยะอาหารและสิ่งทอ และร่างกฎหมายอีกฉบับหนึ่งเพื่อจัดการกับมลพิษไมโครพลาสติกและเม็ดพลาสติก (plastic pollution rules) ก็แนวโน้มที่จะยังคงอยู่รอการพิจารณาจนถึงสิ้นปีเมื่อมีการจัดตั้งคณะกรรมการฯ ชุดใหม่

ข้อเสนอสำหรับมาตรการติดตามตรวจสอบและแก้ไขฟื้นฟูภาคบังคับเพื่อฟื้นฟูดินของสหภาพยุโรปยังอยู่ในขั้นตอนสำหรับคณะกรรมการฯ ชุดต่อไป เช่นเดียวกับ Green Claims Directive ซึ่งเป็นข้อเสนอที่ออกแบบมาเพื่อจัดการกับการฟอกเขียว (greenwashing) และปกป้องผู้บริโภคจากคำอ้างที่ทำให้เข้าใจผิด

ในวาระต่อไป จะได้เห็นการบังคับใช้กฎหมายการติดตามตรวจสอบป่าไม้เพื่อพัฒนากรอบการดำเนินงานเพื่อสังเกตการณ์ป่าไม้ทั่วทั้งสหภาพยุโรป ซึ่งออกแบบมาเพื่อให้เข้าถึงข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับ

สภาพและการจัดการป่าไม้ของสหภาพยุโรปได้อย่างเปิดเผย และจะดำเนินการเจรจาเป้าหมายสภาพภูมิอากาศปี 2583 (ค.ศ. 2040) ต่อไป

สหภาพยุโรปจำเป็นต้องส่งมอบผลการดำเนินงานให้มากขึ้นเพื่อเปลี่ยน Green Deal ให้เป็น "ยุทธศาสตร์การเติบโตใหม่" ตามคำกล่าวของ Tagliapietra ผู้ซึ่งกล่าวว่านโยบายอุตสาหกรรมของสหภาพยุโรปขณะนี้ตกอยู่ภายใต้ความสนใจ และต้องการให้คณะกรรมการฯ ชูต่อไปพิจารณา Green Industrial Deal ที่ "จนถึงขณะนี้ ยังไม่มีผลลัพธ์ออกมา" ซึ่งอ้างอิงถึงกฎหมาย Net Zero Industry Act (NZIA) และกฎหมาย Critical Raw Material Act (CRMA) ซึ่งกฎหมายทั้งสองฉบับได้รับการออกแบบเพื่อยกระดับการผลิตเทคโนโลยีสะอาดในประเทศ

NZIA ซึ่งได้รับรองจากรัฐสภาเมื่อเดือนเมษายน เป็นแผนของสหภาพยุโรปในการเพิ่มกำลังการผลิตของเทคโนโลยีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ และเพื่อเอาชนะอุปสรรคในการขยายกำลังการผลิตในยุโรป ส่วน CRMA ซึ่งได้รับการรับรองเมื่อเดือนมีนาคม ได้กำหนดกฎเกณฑ์เพื่อรับประกันการจัดหาวัตถุดิบที่สำคัญ "ปลอดภัยและยั่งยืน" โดยกำหนดเป้าหมายสำหรับการบริโภควัตถุดิบประจำปีของสหภาพยุโรปที่ 10% สำหรับการสกัดในท้องถิ่น 40% เพื่อดำเนินการในสหภาพยุโรป และ 25% มาจากวัสดุรีไซเคิล

อ้างอิง

<https://www.euronews.com/green/2024/04/08/did-commissions-green-deal-fulfil-expectations>